

Portræt: Skrædderen på Østerbro

skrevet af [Christina Bølling](#) - 14.12.2015

John Verner har det bedst i sit værksted, et andet ord for klinikken, hvor han hver dag stræber efter at løfte sit fag til nye højder. Blandt andet ved at gå sin egen vej, når kollegerne bliver for evidensagtige og akademiske. Ikke fordi han er modstander af evidens, han nægter bare at være slave af det.

Foto: Søren M. Osgood

DU FÅR IKKE John Verner til at stille op til foto hjemme i privaten med kone og børn; på sin cykel i færd med at forcere Geels Bakke eller stående i en akavet yogastilling i træningscenteret Impuls i Holte, hvor han træner fem gange om ugen. Den 60-årige fysioterapeut gider ikke optræde som privatperson i sit fagblad eller få taget billeder, der skal signalere 'mennesket bagved'. Han opfatter først og fremmest sig selv som fysioterapeut, så hvis fotografen vil have billeder, bliver det på klinikken "så man kan se, hvad det er jeg laver", forklarer John Verner, mens han stiller op til foto sammen med en patient, en ung violinist med skulderproblemer, som han er ved at hjælpe blandt andet med aktivering af muskulaturen omkring scapula.

"En violinbue vejer kun mellem 50 og 70 gram, men den arm, der fører buen, skal altså bevæges mange kilometer i løbet af en koncert. Det er hårdt at være musiker, næsten lige så belastende som tungt fysisk arbejde eller at være idrætsudøver eller danser. Violinister sidder i en set fra et anatomisk synspunkt vanvittig arbejdsstilling i timevis. Og hvad hjælper det, at man har en Stradivarius til to millioner, hvis man ikke kan spille på den for smerter?"

John Verner er en af de tunge drenge i dansk fysioterapi. Han har været fysioterapeut for dame- ungdomslandsholdet i håndbold, tilknyttet Team Danmark i Fleuretfægter Centret og er stadigvæk konsulent for Skolen for Moderne Dans, ligesom han har undervist læger og studerende i idrætsfysioterapi i adskillige år og har deltaget i kurser både herhjemme og i udlandet. Sideløbende har han haft egen klinik, de sidste 12 år uden for Sygesikringen

i Parkens Fysioterapi på Østerbro sammen med sin kollega AnnBritt Olsen.

”Min kone spurgte mig forleden, hvor længe jeg egentlig havde tænkt mig at blive ved med at arbejde. Det har jeg slet ikke overvejet. Det hurtige svar er vel, at jeg holder ikke op med at være fysioterapeut nogensinde, og jeg bliver ved med at arbejde, så længe jeg kan blive begejstret i mit fag, føler mig nysgerrig og kan gøre en forskel for patienterne. Lige nu kunne jeg godt tænke mig at overbevise de fysioterapeuter, der er så begejstrede for GLAD-træning om, at der er mere, vi kan tilbyde artrosepatienter, end laveste fællesnævner. Jeg er klar over, at der er stærke data bag GLAD, men en individuel tilgang til det enkelte menneske og aktivering af det inhiberede bevægelsesmønster, før patienterne indgår i fællestøring, vil være mere optimal”.

Kunsten er at gå i dybden

John Verner er skrædder, ikke fabriksarbejder, så han tror på én-til-én-kontakt mellem fysioterapeut og patient, og på skræddersyede løsninger. Og med den faglige pondus, der følger med 33 års erfaring, er han heller ikke bange for at gå sin egen vej eller sætte fingeren dér, hvor det gør nas, hverken i overført betydning, fagligt eller helt konkret – på briksen.

Violinspilleren er bare én af de mange, der er glad for den håndfaste facon. Den københavnske fodboldspiller Bashkim Kadrii, som John Verner hjalp tilbage på banen igen efter en række knæoperationer, er en anden. Og så er der de mange ’almindelige’ patienter, som har fået John Verner anbefalet som en sidste udvej.

”Bashkim kom tilbage efter sin ACL-rekonstruktion og er faktisk blevet en meget stærkere fodboldspiller, hvilket er yderst sjældent. FCK har lavet en film om det særlige genoptræningsforløb, som jeg synes, man bør se, hvis man interesserer sig for idrætsmedicin og fodbold og for mennesker generelt. En fyr som Bashkim Kadrii bør være et forbillede for mange unge indvandrerdrengene, der flakker rundt og ikke kan finde den rigtige vej i livet. Men først og fremmest er filmen fagligt interessant. Den viser nemlig, hvad man kan opnå med individuel genoptræning, og hvis man i stedet for at tro, at det handler om at få spilleren hurtigst muligt på banen igen, ser det som et window of opportunity. Kunsten er at gå i dybden og undersøge, hvorfor skaden overhovedet kom – og hvordan man forhindrer kroppen i at vælge de ansvarlige, uhensigtsmæssige mønstre igen”, siger John Verner og trækker det ned på et hverdagsplan:

”Det her angår jo langt fra bare den lille elitegruppe herhjemme, der lever af at spille professionel fodbold eller på anden måde har et job, hvor kroppen er omdrejningspunkt. Artrosepatienter har lige så stort behov for at få kigget på deres bevægelsesmønstre, for et knæproblem er stort set aldrig ’bare’ et isoleret problem i knæet, men et problem der inddrager hoften, bækkenet vejrtrækningen og stabilitet i bevægelsen. Det hele hænger sammen. Du møder aldrig bare ’et knæ’, ’en skulder’ eller ’en hofte’ i klinikken, men et helt menneske. Den dag, man indser det som fysioterapeut, bliver ens verden ikke helt den samme igen”, understreger John Verner. For seks år siden fandt han på en faglig konference tilfældigt en dvd med den sydafrikanske fysioterapeut Douglas Heel, der arbejder helhedsorienteret med det, han kalder ’aktivering’. En opdagelse, der var som ’en eksplosion’ for John Verner.

”Jeg har stadigvæk min Mulligan og mine andre fysioterapeutiske redskaber, men Douglas Heel har forandret mit syn på mine patienter. I hans univers er smerter og skader konsekvenser af et generelt aktiveringsproblem, og han mener, at vi lever i en verden af

kompensatoriske bevægelsesmønstre, der skal rettes, hvis personen skal komme til at fungere optimalt. Det er han selvfølgelig ikke alene om at have regnet ud, men forskellen er, at han har udviklet nogle enkle testmetoder og teknikker, der blandt andet inddrager nervesystemet. Han taler om, at hjernen hos de fleste af os egentlig godt ved, hvordan musklerne bruges optimalt, men den har glemt det. Når man så aktiverer musklerne ved hjælp af manuelle teknikker, svarer det til, at jeg tager en kæmpemegafon og råber op i hjernen: 'Hallo, motor cortex, du underpræsterer!'"

"Det formidable er, at det giver resultat med det samme. Patienten kan også selv mærke forskel på, om musklerne er tændt eller inhiberede. Det skal selvfølgelig holdes ved lige med træning bagefter. Der er behov for mere individuel behandling og mindre standardisering, hvis du spørger mig. Jeg har haft 300 nye patienter igennem her i Parkens Fysioterapi, efter jeg har introduceret aktivering, og af dem har jeg kun fundet fem, der havde en fuldstændig positiv test i alle kroppens store synergier, dvs. at kroppen blev anvendt hensigtsmæssigt. Lige efter afslutningen på Superligaen testede jeg en spiller fra Jylland med 'aktiveringssystemet', der afslører om kroppen fungerer hensigtsmæssigt. Spilleren havde lige spillet slutkamp, så han var god, men der var kolossal forskel på de to sider i hans krop. Han var populært sagt som en nypoleret rød Ferrari i den ene side og en gammel bulet Fiat 500 i den anden. Da jeg sagde det, konstaterede han bare: 'Jamen, det er jo også den side jeg altid har haft skader i.'"

En fordel for patienterne

Det er svært at forstå, at John Verner kan få aktiveret gluteus maximus ved stort set bare at klø folk i nakken. Og det er måske også svært for nogle af hans gamle kolleger at forstå, at han har slået sig på noget, der ikke er evidensbaseret.

"Jeg har virkelig været på en rejse som fysioterapeut. Oprindeligt blev jeg fysioterapeut, fordi jeg som fodboldtræner i B93 havde set så mange skadede spillere humpe ind og ud af fodboldbaner i København, og dem ville jeg gerne hjælpe. Jeg har haft en særlig interesse for idrætsfysioterapi hele vejen igennem", siger John Verner, der startede som fysioterapeut på Rigshospitalet, hvor han blev inspireret af de ortopædkirurger, han arbejdede sammen med.

"Jeg blev valgt ind i bestyrelsen i Faggruppen for Idrætsfysioterapi in absentia, mens jeg var på skiferie. Jeg blev inviteret sammen med fysioterapeuterne Nina Schriver og Nina Beyer til at undervise på kurser for fysioterapeuter og læger, blandt andre Uffe Jørgensen, Per Hølmich og Inge-Lis Kanstrup. De var entusiaster, men vi begyndte på mange måder på bar bund, fordi der dengang ikke fandtes nævneværdig forskning på idrætsområdet. Der var heller ikke var penge i forskningen på samme måde som i dag. Det er én ting, vi kan vi takke kommercialiseringen af sports- og motionsverdenen for".

Tingene var meget anderledes i 1980'erne, mindes John Verner. "Alene det, at man kunne finde på at fjerne patella, hvis knæet blev ved med at give problemer. I 1986 proklamerede den australske fysioterapeut Jenny McConnell, at nu var patellafemoralledet vores led og ikke ortopædernes".

Det er en fordel for patienterne, erklærer han, men tilføjer, at det rent fagligt var en klar styrke at være en del af det idrætsmedicinske fællesskab.

"Lægerne var dygtige og indføring i deres undersøgelsesmetoder opgraderede mine fysioterapeutiske værktøjer. Til gengæld kunne vi som fysioterapeuter tilføje ortopæderne

en funktionel tilgang til bevægelse og genoptræning”.

Faglige eksplosioner

Der har været tre eksplosioner i John Verners faglige karriere.

”Min første faglige eksplosion var mødet med Shirley Sahrman, som jeg har mødt på kurser mange gange siden. Hun er professor i fysioterapi og er netop gået på pension. Hun er måske en af de skarpeste fysioterapeuter, jeg har mødt, fordi hun var formidabel til at se movement dysfunctions. Hun kunne gennemskue en persons bevægelsesmønstre, analysere dem og var ekstremt skarp på detaljer. Til gengæld var hun ikke manuelt uddannet. Næste eksplosion var den manuelt dygtige Diane Lee fra Vancouver, som har en evne til at undersøge hands on i funktion. Og den sidste var Douglas Heel, som for seks år siden på en eller anden måde fik alle brikkerne til at falde på plads. Han understreger betydningen af den dybe diafragmatiske vejtrækning og af psoas og gluteus maximus. Hvis ikke disse to muskelenheder fungerer, skal patienten finde kompensationsstrategier for gang eller løb. Det gav perfekt mening i forhold til der, hvor jeg var fagligt, og i forhold til det, jeg selv havde med fra idrætsmedicinen, min muskuloskeletale baggrund og kliniske erfaring”.

”For mig er klinisk erfaring stadigvæk det vigtigste, jeg har ikke noget imod akademiseringen af faget, men det er ikke godt for fagets udvikling at ph.d.-fysser udklækkes, stort set før de har set en patient. Forskning er vigtig. Jeg tror ikke, at det klinisk kontrollerede forsøg, hvor alle patienter med f.eks. subacromiel impingement skal presses igennem det samme behandlingsforløb, er den rigtige model til at undersøge, hvordan de fysioterapeutisk skal behandles”.

Forskningen bør rumme forskelligheden i det kliniske billede og dermed forskelligheden i behandlingstiltaget, mener John Verner.

”130 mennesker har ikke levet det samme liv, har ikke samme træningserfaring og har ikke nødvendigvis samme coping-strategier”.

Udhuler fagligheden

At være en dygtig fysioterapeut indebærer, at du vil mødet med det andet menneske, mener John Verner, der erklærer sig som fysioterapeut med stort F.

”I mine øjne udhuler det vores faglighed, når det gode råmateriale rundt om på skolerne og ude i klinikkerne forsvinder over i en anden faggruppe og ender som osteopater i stedet for at bevare en fysioterapeutisk identitet. Årsagen til at mange fysioterapeuter læser osteopati, tror jeg, er, at de savner manuelle færdigheder, som skolerne er ved at smide ud, fordi det er et område af fysioterapien, der ikke er godt nok undersøgt endnu”.

”Når jeg oplever en ældre fysioterapeut som Kirsten Tørsleff arbejde, bliver jeg så fagligt stolt og imponeret over, hvad hun kan med hænderne. Hun “smelter” kroppen, giver plads til øget bevægelse og bedre funktion. Det er smukt. Hvorfor er det ikke det, de bliver undervist i på fysioterapeutuddannelsen”?

Den film, John Verner omtaler, om Bashkim Kadriis vej tilbage til fodboldbanen efter en voldsom knæskade kan ses på:

kortlink.dk/hyya

FYSIO
terapeuten
PHYSIOTHERAPIE

**Skredderen
fra Østerhro**

www.fysio.dk

Skredderhøjskolen
www.skredderhøjskolen.dk

#skredderhøjskolen
www.skredderhøjskolen.dk

